

נקבצו

משאות קודש ורשמי הוד מהמעמד האדיר
"כינוס חיזוק לבני התורה" – תמוז תשפ"ה
שנערך ע"י איגוד האברכים והקהילות

איגוד
האברכים
והקהילות

בנשיאות מרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

דבר המערכת

רוחות מלחמה נעשות ברחובות א", חבלי משיח מתנערים בחזקה, ומכריזים: "נעת היא שעת המבחן - מי הוא הנאמן ה' ולתורתו - באמת?". גלים סוערים מאיימים להטביע את היהדות החרדית, אשר במשך אלפי שנים פיאה את העולם בנאמנותה המוחלטת לרצונו יתברך, ויצרה שרשרת יחלומים מופלאה של דורות ע"ג דורות, ממעמד הר סיני עד ימינו אנו, בהם דבוקים הם בו יתעלה, שוקדים על התורה והעבודה יומם ולילה, עושים מצוותיה באהבה וברוב חיבה, ומגדלים את בניהם וצאצאיהם לתורה ויראה.

מחנה היראים והחרדים לדבר ה' לא מפסיק לגדול, במשך עשרות השנים האחרונות הכפיל ושילש את עצמו ואף יותר מכך, והדבר לצנינים בעיניהם של שונאי התורה.

עת הסיטרא אחרא מנסה בכל כוחה לעצור את התפשטות קהל אוהבי ה' ותורתו, התכנסו למעמד "נקבצו" כאלף בני תורה - אברכים ובני ישיבות (שהתקיים בצורה נפלאה כזו רק בזכות הסייעתא דשמיא הגדולה שליוותה אותו ואודות לנדבי לב שהיו שולחיה, לצערנו ללא עזרה מצד הרשויות וכו'), לשמוע דברי אלקים חיים מפי רבותינו ראשי הישיבות הקדושות, כשבראשם מנהיג הדור מרן

הגאון רבינו יצחק יוסף שליט"א. לא הגיעו הם בשביל "בעל מעגן" כזה או אחר, או לסעודת "צ'ולנט" בצל חבירה קדישא, אלא אך ורק להתחזק ולהתעודד, ולהעמיק את ההבנה על מה ולמה אנחנו נאבקים, על מה מוסרים את נפשנו. לשאוב מלא חפניים כוחות הממלאים את הנפש בעוצמות גדולות שיאפשרו לנו להתמודד בתקופה זו, לדעת שזו מלחמה שהמנצח ידוע מראש, כפי שהבטיח לנו הבורא בתורתו: "כי לא תשכח מפי זרעו!" (דברים לא, כא).

התורה תמשיך להינשא בגאון בראש כל חוצות, מיליוני אוהביה בכל העולם כולו, כל שכן בן בט של כ"ש היושבים בפלטרין של מלך - א", ימשיכו להיות דבוקים בה בכל אבריהם וגידיהם. בגיליון זה, השני במספר, עמלנו רבות בס"ד לערוך ולחקוק לדורות את הדברים המרוממים ממרן רבינו ומרבותינו ראשי הישיבות שליט"א שנשמעו בכינוס האדיר. כמו כן הובאו מראות הוד מרגיעים אדירים אלו. קראו ותחי נפשכם!

ברכה,
אליהו דניאל און
י"ר האינד

משא מנהיג הדור,
מרן רבינו יצחק יוסף שליט"א
נשיא "איגוד האברכים והקהילות"

הכל זה ניסיונות בשבילכם, אל תיכנעו ח"ו תהיו חזקים! כל כלי יוצר עלייך לא יצלח

מדוע רבותינו הראשונים לא עלו לארץ?

הזכרתי כמה פעמים את שאלת הרשב"ש (ס"ב) מדוע הראשונים לא עלו לארץ? הריף, הרמב"ם, הרא"ש. הרמב"ם בא לביקור בא", הוא כותב שהתפלל בבית הכנסת הגדול בירושלים, אבל לא גר בארץ. הרא"ש, מהר"ם מרוטנבורג נפטר בבית סוהר בחול. המרדכי, אשור וחמישה ילדיהם נהרגו בפרעות שהיו באירופה. למה לא עלו לארץ? הרי יש את מצוות יישוב א", "ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות כולם" (ספרי דברים יב כט). מה, הם לא ידעו את זה? אלו גמרות מפורשות.

מרן הב"י עלה לארץ, כן, אבל שימו לב שעד הב"י, עד רבינו האר"י ז"ל, כמעט כל הראשונים היו בחול. למה לא עלו לארץ? את זה שואל הרשב"ש. הוא מתוך, אז לא הייתה בארץ פרנסה, לא היתה חקלאות... כשאדם יבוא פה לארץ, כיצד יתפרנס? צריך ללכת לזרוע ענבניות או דברים אחרים, כדי שיוכל למכור, להתפרנס. אם אין הוא יכול להתפרנס בקלות יצטרך להפסיק הרבה מהתורה שלו ולהיות טרוד בענייני פרנסה, ויתבטל מהתורה. תורה למעלה מהכל! בשביל זה לא עלו לארץ. מזה שהחשיבות של א", היא רק בגלל התורה. אם אין תורה בארץ, מה החשיבות שלה? מלך למקומות אחרים. כל העיקר שבאנו לפה, זה התורה שלנו. בלי התורה, מה אנחנו עושים כאן?

"אם מן היה חי, היה בוכה בדמעות שליט"

כשאמרתי את זה כשהייתי עוד בתפקיד שלי, הגישו עליי בג"ץ אצל השופטים האלו, ממשיכי דור ההשכלה, אבל לא פחדתי. אמרתי, כמו שמרן זצ"ל מסר את הנפש על בני הישיבות איך מרן בכה כשבא אצלו אחד מראשי השלטון (אני לא רוצה להזכיר את שמו, לא ראוי שסכיר את שמו), כדי לנחם על הפטירה של חכם יעקב אחי, הרב בכה בדמעות על מה? על בני התורה. אמר לו: "כואב לי על הבן שנפטר, אבל כפל כפליים כואב לי על הגזירה של גיוס בני הישיבות, הגזירה על בני תורה".

כבוד הרבנים, ראשי הישיבות המשגיחים, קהל האברכים, בני הישיבות, הע"י. יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים, ויבך אתכם" (דברים א, יא). יהי רצון שכולכם, כולנו, נעלה מעלה מעלה בתורה, ביר"ש, והיה שמכם כשם הגדולים אשר בארץ, ישראל אשר בך אתפאר (ישעיהו מט, 1). מוריי ורבותיי, לפני כשמונים שנה, הקב"ה ריחם על עם ישראל, והתקיים בנו קיבוץ גלויות. אלפיים שנה מאז חורבן בית המקדש א"י הייתה שוממה. כמה היו קהילות קטנות בטבריה, בצפת, בירושלים, בחברון. כל הארץ הייתה שוממה. ב"ה, הקב"ה חיך אלינו (כהגדרתו של הגר"צ אבא שאול זצ"ל), חיך של השכינה. היה קיבוץ גלויות ובאו מכל המקומות מרוקו, פרס, אירופה, רוסיה, גרמניה, לא". כיום, בס"ד, המרכז הרוחני העליון של היהדות, זה פה בא", פה עיקר הישיבות יש ישיבות גם בחול, אבל לא כמו בארץ. ב"ה, "כולם נקבצו באו לך" (שם יח).

התורה היא ה"קושאן" שלנו על ארץ ישראל!

אבל רבותיי, באיזו זכות באנו לארץ ישראל? האם כבשנו? ליסטים אתם, ליסטים, כמו שרש"י (בראשית א, א) כותב. מה אנחנו באים ומגרשים אחרים, מתיישבים וגרים פה? אלא אנחנו כאן בזכות התורה הקדושה. התורה היא הקושאן שלנו, זה הטאב שלנו על ארץ ישראל! אם יש תורה, יש לנו זכות לבוא להיכנס לא". אם יש חיילים ויש כל מיני ששומרים, הם באים לשמור על התורה, זו המטרה. אם אין תורה בארץ, מה אנחנו עושים כאן? נלך למקומות אחרים. העיקר פה בארץ ישראל זו התורה הקדושה. זכינו ב"ה שהתורה מתרחבת מה לעשות, כשעולם התורה פורח בצורה כל כך נפלאה זה מפריע לסיטרא אחרא והשטן מקטר, ועושים כל מיני גזרות קשות. הקב"ה יפר עצתם, ילקקל מחשבותם! ה' יעזור שכל זה יעבור ויחלוף, ואתם עוד תעלו מעלה מעלה ותתרבו. "כאשר יענו אותם כן ירבה וכן יפרח" (שמות א, יב).

“

אם אין

ענין
דאס, אים

המשיכות

פאה?

אך למקלות
אחרים

פא העיקר

שדאן אפה,

זה הערה

פאן

כלי הערה,

אם אמת

חשים כאן?

”

מו"ל: איגוד האברכים
והקהילות, בנשיאות מרן
הגד"ל יוסף שליט"א
תמלול: הרב אבנר חכם
עורך: הרב אליהו דניאל און
ציולמים: יעקב כהן

קו האיגוד: 03-3060260
דוא"ל:

a033060260@gmail.com

מה מן זע"א היה עושה אם היה חי איתנו? היה שומע את כל הסיפורים האלו שעוצרים אברכים, ורוצים לתכנן כל מיני מעצרים בבין הזמנים. אני בטוח שהיה יושב ובוכה בדמעות שלישי על בני התורה. כמה היה מתפלל בשנת תשע"ג, כשהקימו את הממשלה עם אותו ראש ממשלה, ורצו לקחת את בחורי הישיבות לצבא, כמה הרב היה בצער. היה זה בחודשים האחרונים של חייו. אומרים שהחז"א נפטר מרוב הצער שהיתה אז גזירה של גיוס בנות, אני אומר: מרן נפטר מהצער הזה של גיוס בני ישיבות! אם מרן היה חי איתנו, אוי ואבוי, איך שהקימו את הממשלה, היה אומר לצניגים: דבר ראשון תעשו את החוק. לא אחרי התקציב, תקציב שני, לא! משכן, משכן, עבדו עליהם. אם הרב היה בחיים, היה מוכיח אותם: שום דבר לא תעשו, לא שר דתות ולא שום בטיח. קודם תטפלו בגיוס. הם לא עשו את זה, סמכו על השותפים שלהם, ורימו ומשכו אותם.

הרבו תחינה ובקשה

רבותי, עכשיו אנחנו צריכים הרבה להתפלל על כל הגזירה הזו שעושים. מי ידע איזה חוק יהיה, גם כשיעשו חוק.

איך אפשר להצביע על חוק הנגד את ההלכה?

דיבר איתי אחד מגדולי הרבנים היום בדור, הם רוצים לכתוב בחוק שכל בני הישיבות הם בר גיוס, חייבי גיוס, רק הם מקבלים דחייה, אין להם ברירה אחרת. זה נגד הרמב"ם (סוף הלכות שמיטה ויובל). מי שכן תורה, הוא בבד שבת לוי, ופטר מצינו! אז יכתבו חוק, והנציגים שלנו יצביעו בעד החוק שהוא נגד הרמב"ם, נגד ההלכה. איך אפשר? ואם לא תעשה ככה, אז כל מיני סנקציות, כל מיני דברים.

כל זה רבותי, ניסיונות בשבילכם, ח"ו לא תיכנעו! תהיו חזקים! "כל כלי יצר עליך לא יצלח" (ישעיהו יד, יז). תלכו בחוק, תפגשו עם אנשים שלא מבינים את זה, תסבירו להם: מה אתם עושים כאן בארץ? בשביל מה באתם לפה? בשביל התורה, נכון? העיקר זה התורה.

שוויון בנטל האמיתי: החילונים לישיבות

היה צריך שיהיה שוויון בנטל. מה זה שוויון בנטל? שהחילונים יבואו ללמוד כמו שאנחנו לומדים. זה השוויון בנטל האמיתי. שכל הקצינים וכל החילונים יבואו ללמוד תורה כמונו. זו האמת! אתם מעמידים את העולם, רבותי. תלכו בחוק "ויגבה לים בדרכי ה'" (דה"ב י, ו).

לפני חודש, חזרתי מבקור לא מתוכנן בחול. הייתי באמריקה, בליקווד. יש שם ישיבה של קרב לעשרת אלפי תלמידים. לפי החוק שמה, אם יהיו להם עשרות אלפים תלמידים, טראמפ יכיר בהם כמו איזו מושבה, ויתנו תקציבים. לא עושים להם סנקציות, יוסיפו להם יותר! נפגשתי עם הרב קוטלר שם, הם מחפשים בחורים להגיע לעשרת אלפים. אולי יהיה מצב שלא תהיה לנו ברירה, ניסע כולנו, אני אסע איתכם ללמוד שמה. כך גם יהיו להם 10,000 תלמידים, ויהיו להם תקציבים.

אין לנו כח לבטל את בין הזמנים

אתם רבותי, עכשיו בבין הזמנים, כמו שהזכירו... מאוד תיזהר, "למה תתראו" (בראשית מב, א). לא תעשו כל מיני טיולים שהחילונים יראו אתכם, אלו בחורי ישיבות, הם מטיילים. אין לנו כוח לבטל את בין הזמנים. אח"כ זה יהרוס את חודש אלול, יהרוס את הזמן, לכן ראשי הישיבות ממשכים במתכונת של בין הזמנים. היתה פעם אחת בשנת תשל"ד, במלחמת יום הכיפורים, אני זוכר שביטלו את בין הזמנים, ואח"כ זה הפריע לזמן חורף באיזו מידה שהיא. לכן ממשכים, אבל כמה שפחות.

יש היום ישיבות בין הזמנים. בזמננו איפה היה? היום, ברוך ה', יש בכל מקום. אפשר לקום קצת מאוחר, לסמוך על זמן הגר"א מוילנא, ככה מובא בסידור רב סעדיה גאון, וכך פוסק החזו"א. בדיעבד, בבין הזמנים אפשר לסמוך על הזמן הזה, אבל לא מעבר לזה. אח"כ תבואו בשעה תשע וחצי, עשר, לא מקפידים עליכם בזמן בדיק, תלמדו לפני הצהריים שעתיים, אחרי הצהריים שעתיים. לא תתנתקו מהלימוד.

לא להיות מצומצמים

תלמדו בעיקר דברים אחרים בבין הזמנים. בזמני אלול, חורף, קיץ, לומדים

את המסכתות של הישיבה. צריך ללמוד הרבה את המסכתות, ללמוד בעיון, בהבנה, אין ספק. אבל בבין הזמנים תקיפו את התורה. התורה "ארוכה מארץ ורחבה מני ים" (איוב יא, ט), אין סוף לתורה. בבין הזמנים תלמדו את הספרים של מרן... אני הייתי בישיבה קטנה כשיצא לאור חזו"ע פסח, עם הלכות וההגדה. זה יצא בבין הזמנים לפני פסח. לקחתי חברותא, היינו הולכים לבית כנסת צדדי בשכונת מחנה יהודה, לומדים את הספר אני והוא, גמרנו אותו מתחילתו ועד סופו, עם המקורות, לא למעלה לבד. זו הדמנות, עכשיו בין הזמנים, תקיפו את התורה, הלכות שבת, הלכות ברכות, הלכות בשר בחלב. התורה ארוכה ארוכה, לא תהיו מצומצמים!

כבר מעכשיו תכירו את התורה של הרב. התורה של הרב תורת אמת כתיבה. אפשר לפלפל בדברי מרן, להקשות, לתרץ...

סיעתא דשמיא למשיב של הדור

כמו שסיפרתי כמה פעמים על הגאון החתם סופר שהיה גדול הדור. היה הולך, שואלים אותו שאלות, בהלכות בשר בחלב, בהלכות תפילה, בהלכות שבת. הוא היה עונה להם מהר. הבן שלו, הכתב סופר, שאל אותו: "אבא, איך אתה עונה מהר? מותר, אסור. אתה לא מפחד שתטעה בהלכה?". אמר לו החתם סופר, תשמעו טוב: "בכל דור הקב"ה מעמיד משיב של הדור. ואני מרגיש שאני המשיב של הדור, כולם שואלים אותי, למה לא שואלים אותך? אז אני המשיב של הדור. ואני מקבל סיעתא דשמיא. מעולם לא טעיתי. אני אומר מותר או אומר אסור, בא הבינה פותח ספרים, רואה שכן כתב בפני יהושע, כך כתב בשאנא אריה, כך כתב החקיר לב, כך כתב החיד"א, פותח ספרים ורואה שכיוונתי לאמת". זו סיעתא דשמיא שיש למשיב של הדור, לגדול הדור. וזה מרן. מרן הקיף את כל התורה, בכל הנושאים, מדהים, אבן העזר, חושן משפט, יורה דעה. האם פעם תפסנו אותו שלא הבין איזה רשב"א, איזה ריטב"א, או שלא תיירך נכון את הקושיא של האחרונים, סתירה בשולחן ערוך וכדומה? כל ר' לא אניס ליה, הכל בהבנה, הכל בהירות.

ללמוד מה שלומדים בישיבה!

לכן תנצלו את זה. בימי החול תלמדו בסדרי הישיבה מה שלומדים בישיבה. אם יבוא בחור פתאום ילמד משהו אחר בסדר א', להעיר לו, זה לא נכון. צריך ללמוד מה שלומדים בישיבה.

"חבורה" מתשובה בטהרת הבית

סיפרתי פעם, אני יודע אם שמעתם או לא, לכן אחזור: לפני כמה שנים, קרוב ל-50 שנה. מרן נכנס לנת, והגיע לביתו הרב יהודה עדס, ראש ישיבת קול יעקב, הקב"ה ישלח לו רפואה שלמה. בא לבית ורוצה לדבר עם הרב האמא, הרבנית ע"ה, העירה את הרב: "הגיע הרב עדס". טוב הרב התעורר, ישב. "כן, מה?". – "כבוד הרב, באתי במיוחד בשביל לדבר איתך. תראה, כבודו מדבר הרבה בידיים במוצאי שבת ללמוד הלכה, ויש לזה הדים והשפעה. ולא תמיד מבינים את כבודו נכון. כבודו ישמע את הסיפור שהיה. אתמול, ביום ראשון, בחור אחד מהישיבה, כשרוני, חלאבי (חלאבים כשרוניים, נכון?) התחיל ללמוד קי החיים בסדר א". (האשכנזים מקנאים בנו, קוראים לזה "קיף החיים". קיף לכם, הכל כתוב שמה...). כשאנחנו בצעירותנו למדנו אצל הרב יהודה עדס, הוא היה רגיל מידי פעם לטייל בבית המדרש. מסתכל, רואה בחור לומד קי החיים בסדר א'. "מה זה, שיעורי רב שמואל? מה זה, ברכת אברהם? מה אתה לומד?". אומר לו: "כבוד הרב, אתמול הייתי בשיעור של הרב עובדיה, והוא דיבר שצריך ללמוד הלכה, ואני מרגיש כמה אני עם הארץ. אני חייב ללמוד את הקיף החיים, להיות בקיא בהלכה". החל הרב לדבר איתו, "ככה לא לומדים" וכו'. אין עם מי לדבר. היה מאוד תקיף בדעתו. חלאבים גם תקיפים... "לא, אני רוצה להיות תלמיד חכם. אני לא עם הארץ". מישוהו אחר היה מסלק אותו מהישיבה. יש משמעת, יש ראש ישיבה. מה אתה מתוכנן איתו? אך הרב יהודה עדס לא רצה להעיף

<<

שערים המצוינים בהלכה" (ברכות שם), ודאי שהעיקר ההלכה. אבל איך לומדים? תלמד את הסוגיא, תראה קידושין, יבמות, בבא קמא, מה שאותה לומד. אתה לומד את הסוגיא, את הראשונים על הסוגיא, ר"ף, הרא"ש והרמב"ם, ריטב"א, המאירי, מה שיט, אח"כ תפתח את הבית יוסף על הסוגיא, שלחן ערוך, נושאי כלים, קצות החושן, נתיבות המשפט. ככה לומדים הלכה למעשה, לא קופצים ישיר לך החיים. הרב התחיל להסביר את זה. אני זוכר לפני 45 שנה, 50 שנה, הסביר את זה בעקבות הביקור של הרב יהודה עדס.

החשיבות בכתובת השיעורים מרבני הישיבה

בימי החול תשמעו את השיעורים של הר"מים, תכתבו אותם, זה מאוד חשוב. אפילו אם אח"כ לא תקראו בזה, אבל בשעת הכתיבה אתם לומדים תורה. לכן, תקשיבו לשיעורים כלליים, תרשמו את זה. לי יש עשרות מחברות שכתבתי. בהתחלה כותבים טיוטה, אח"כ מעתיקים את זה יפה, זה גם גורם להתמדה. זה בימי החול. בשבת, ליל שבת, יום שבת, תקדישו את הזמן ללימוד הלכה למעשה. כל אחד ואחד לפי הדרגה שלו. מי שהוא בר הכי - יביע אומר.

יהי רצון שסנכה כולנו לגאולה שלמה, לתחיית המתים וביאת משיח צדקנו, שסנכה לראות את מרן, זכר צדיק לברכה, נשמח תמיד בתורה שלנו. "כל כלי יוצר עליך לא יצלח" (ישעיהו נד, יז), יתקיים בהם, בכל האויבים שלנו, האויבים הרוחניים והאויבים הגשמיים, יש שניים. "תיפול עליהם אימתה ופחד, בגדול זרועך ידמו כאבן" (שמות טו, טז). שנצליח בכל הדברים, בתורה הקדושה, נצליח במלחמה.

לסיים, אני רוצה לברך את המארגנים, שהם דחפו לעשות הזכירו שאני, אבל זה לא נכון. יש מארגנים טובים פה. הרב אליהו דניאל און, הרב שלמה יזמן, הרב צדוק והרב אברהם יגל. הם ארגנו, והם יזמו את זה מטעם "איגוד האברכים והקהילות" שע"י "המרכז למורשת מרן". שיבורכו מפי עליון, זכותו של מרן יגן עליכם אלף המגן, ועל כולנו, נזכה לגאולה שלמה, במהרה בימינו, אמן ואמן.

>>

אותו. קבעו איתו: "תבוא אליי היום בלילה בשעה תשע, תעשה ארוחת ערב אצלי בבית". - "איזו זכות יש לי" חשב הבחור לעצמו. בסדר, הלך לאכול אצלו. "גדולה לגימה שמקרב לבבות" (ראה סנהדרין קד).

זו היתה השיטה של הרב עדס. כשרצה לדבר עם בחור, הביא אותו לבית ואוכלים יחד ארוחת ערב... הבחור הגיע ותוך כדי הסעודה, אמר לו הרב "תגיד בבקשה איזו חבורה". - "הרב, אני לא התכוננתי, אני מתרגש, לא התכוננתי..." - "טוב, אני אומר לך". התחיל לומר לו חבורה. יש סתירה ברמב"ם, הכסף משנה אומר ככה, אבל זה קשה עליו, יש לחם משנה, גם זה קשה. פלפול שלם. כשגמר את הפלפול, שאל הרב עדס את הבחור: "נו, איך היה?". - "מצוין, צריך אישור שלי? נפלא. הפלא ופלא, מתיקות של התורה". - "מי כותב את זה, אתה יודע?". ענה הבחור: "לא, אולי שערי יושר? אולי שב שמעתתא? אולי ברכת אברהם, ברכת שמואל?". - "לא, לא, לא. תנחש". ניחש ניחש, ולא מצא. - "אני אגיד לך מי כותב את זה, יביע אומר כותב את זה! את כל הפוסקים 'וכן כתב, וכן כתב' מחקתי, הבאתי רק את המהלך. אתה רואה איך לומדים הלכה למעשה? 'סתירה ברמב"ם ויתרונים, סתירה בשולחן ערוך ומיישבים, זו דרך הלימוד. אתה בא ללמוד כף החיים, פותח כף החיים ולומד. ככה לומדים הלכה למעשה?". קיבל.

הרב עדס מספר את זה למרן ואומר: "כבוד הרב, הרי הם לא מבינים אותך. אתה אומר בידיים ללמוד הלכה, והם חושבים כף החיים, משנה ברורה, פסקי הלכות. זה לימוד הלכה? הרב מתכוון אחרת, אבל לא מבינים אותך. בבקשה, כבוד הרב, תפסיק לדבר על זה". אמר הרב: "שמעתי, ואני אתן הוראות איך ללמוד הלכה".

הלכה יש ללמוד בעיון

ומאז, אתם לא זוכרים, זה היה לפני 45 שנה, 50 שנה, עברו הרבה שנים... מאז הרב התחיל לדבר בידיים ולהסביר איך ללמוד הלכה למעשה. המשיך לדבר שצריך ללמוד הלכה למעשה, "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" (קידושין מ). "מיום שחורב בית המקדש, אין לקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה" (ברכות ח). ללמוד וללמד כדי לשמור ולעשות ולקיים. "אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד" (אבות ב, ה), "אוהב השם שערי ציון"

“

אם ידוא
דמור פתאום
ילאם לשה
אמר דסדר
א', להעיר
לו, זה לא
לבן. צריך
ללמוד את
פולאים
דיסידה!

”

איגוד
האברכים
והקהילות

בנשיאות מרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

המרכז
למורשת
מרן
לחנך
והחשיל

במסגרת חשיפתו של מרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

הבשורה שחיכיתם לה: "קו האיגוד" משתדרג בעדכונים ממנהיג הדור

בעקבות פניות חוזרות ונשנות של המוני בני התורה למערכת האיגוד במשך למעלה משנה, אנו שמחים לבשר על שדרוג "קו האיגוד" בסיעתא דשמיא, ובע"ה באמצעותו יעודכן ציבור מבקשי ה' מהנעשה והנשמע אצל מנהיג הדור מרן עמוד ההוראה רבינו יצחק יוסף שליט"א - נשיא האיגוד.

חייגו. שמרו. התעדכנו.

03-3060260

הירשמו לקבלת עדכונים חשובים בשלוחה 4

ניתן לשלוח תמונות ועדכונים מהנעשה בכוללים ובקהילות,
וכן על הוצאת ספרים חדשים וכדו', בקו האיגוד בשלוחה 3.
או במייל: a033060260@gmail.com

הגאון רבי משה צדקה שליט"א ראש ישיבת "פורת יוסף"

במה אנחנו יהודים?

ולא יודעים איך להינצל מחבלי משיח? אילו היו יודעים כיצד להינצל מחבלי משיח, היו עושים חוק: כולם לשיבות, בלי יוצא מן הכלל! ואז הכול היה בסדר. תורה וגמילות חסדים.

לעשות "עסק" מהתורה

הגמרא אומרת "עסוק בתורה", לא "ללמוד תורה". מה זה יעסוק? ללמוד בעסק. מה זה "יעסוק"? שילמד רק תהלים? לא. אלא יעסוק ממש עסק, כמו שלומדים בישיבות, קושיות ותירוצים והבנה ועיון. זה נקרא "יעסוק בתורה".

בני התורה צריכים להתחזק יותר בלימוד התורה, לא להסתעב ברחובות, לא לעשות חילול ה', אלא להיבק בתורה יותר ויותר, לעסוק בתורה וגם בגמילות חסדים. מה זה גמילות חסדים? לאו דווקא ללכת לעזור לאנשים ברחוב. אדם לומד עם בחור חלש, מעודד אותו, מחזק אותו, זה נקרא גמילות חסדים שאין לך גדולה מזו.

מורי ורבותי, הכנס הזה כנס חשוב מאוד, כנס יקר, בזכותו של הרב שליט"א. שהקב"ה זיכה את הרב שלנו, כאבא שלו, שלא היה פוחד מאף אחד, והיה אומר דברים ברורים נגד הכול. ככה גם בנו ה' ישמרהו, הולך בדרכו, שיתן לו ה' כוח ובריאות להמשיך בדרך מר אביו.

אנחנו מצילים את החיילים!

הקב"ה יעזור שכולנו, הבחורים פה, לא נצא פה ולא נצא שם, שח"ו יגידו "הנה הבחורים שלכם מסתובבים". אלא אדרבה, יעסוק בתורה. אפילו שאדם לומד, ילמד בעיון. אמרתי פעם, כשלומדים משניות של שבת וכולי וכולי, זה הכול טוב ויפה. תיקח משנה אחת בעיון, תלמד, וזה יציל את החיילים. אנחנו מצילים את החיילים. מי זה אנחנו? אלה שעוסקים בתורה. אם היו יודעים, היו כולם אומרים: "אף אחד לא ילך לצבא, תלמדו תורה כדי שאנחנו ניצלו". אנחנו צריכים לדעת את האמת, ולהתעאות בה, אנחנו עבדים של התורה!

וכבר כתוב חז"ל אומרים, שעוד בזמנים הטובים, לא בזמן הזה של חבלי משיח. כתוב שמידת הדין יוצאת ורוצה לקטר, יש צרות, יש עוונות. כיון שהש"ת רואה את בני הישיבות עוסקים בתורה, הכול מתבטל. ובפרט בימנו.

לכן רבותי, כולנו צריכים ללמוד תורה יותר, לא לפחד, לא להיבהל ולא לירא משום דבר! להתחזק יותר בתורה. תורה וגמילות חסדים. לעזר יותר בעיון, ועוד גם כן ללמוד עם חסדים, ללמוד עם בחור חלש, ללמוד איתו, לעזור אותו. והקב"ה ירחם.

"נקבצו" - הנאה לכל העולם!

נברך את הרב שה' יאריך ימיו בטוב ושנותיו בנעימים. כדרך אבותיו הוא הולך, לא יתירא ולא יחטא, יתן לו בריאות וחיים טובים, ולהגדיל תורה ולהאדירה. כל בני התורה פה, כולנו ביחד, נתפלל לה' שהרב יאריך ימיו וימשיך בדרך שלו, נמשיך כלנו בדרך של תורה, נשמור את עצמנו. בזכות הכנס הזה, "כינוס לצדיקים הנאה להם והנאה לעולם" (סנהדרין עא). זה הנאה לכל העולם עכשיו הכנס הזה!

נברך את הרב שיאריך ה' ימיו בטוב, שנותיו בנעימים, להמשיך בדרכי אבותיו, ה' יעזור לו ולכולנו, כל בני התורה וכל הרבנים הגדולים שנמצאים פה, שהקב"ה יעזור שנטה לאולה שלמה, נעסוק בתורה ונתבטל מחבלי של משיח. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

כבוד מרן הראשון לציון, ידידנו ויקירנו. כבוד הרבנים, רב השכונה, וכל הרבנים הגדולים שנמצאים פה. ואחרון אחרון חביב, הבחורים היקרים, האברכים היקרים, שבאו לאסיפה הזאת, שהיא אסיפה של חיזוק התורה.

דבר ראשון, צריכים לדעת מה אנחנו באים לעשות. היהודים בדור האחרון זכו למדינה, עד כעת לא היתה מדינה. אלפיים שנה לא היה. זכינו למדינה. אבל איזו מדינה זו? מדינה של ג'ן עדן או לא?

יהודי הוא מי שקיבל תורה מה'

קודם כל אדם צריך להכיר מה זה יהדות, ולמה אנחנו באים פה למדינה של יהודים. מה זה יהודי? אחד שאבא שלנו קרוי "יהודה", מה זה? יהודים פירושו, אנשים שקיבלו תורה מה! יהודים אלו אנשים שהיו במצרים, וה' הוציא אותנו משם, כמו שאנחנו אומרים כל יום בקריאת שמע אלפיים שנה מיום שניתנה התורה: "אני ה' אלוהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים" (במדבר טו, מא). היינו עבדים, בלי תורה, והקב"ה לקח אותנו והוציא אותנו משם, ונתן לנו את התורה בהר סיני, שור לא געה, ציפור לא צפצף, היה שקט מוחלט, ענן וערפל, באש ובלהבה קיבלנו את התורה, ואמר הקב"ה: "אנוכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (שמות כ, ב). מאז ובזה אנחנו יהודים. אנחנו משועבדים לתורה, לא שייכים לאף אחד. מה יעשו המסכנים האלה שהם בבחינת תינוק שנשבה? הם לא אשמים.

אם אין לנו תורה, אנחנו לא נקראים יהודים! לשם מה קריים יהודים? לדאבוננו, עמי הארץ לא למדו תורה, לא יודעים מה זה יהודים. ולכן באים להם כל מיני שיגעונות. אבל אנחנו מזכירים בכל יום את יציאת מצרים בקריאת שמע, כל יום מזכירים את מתן תורה בברכות התורה וכן כשעולים לס' מברכים: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". "אשר בחר בנו מכל העמים", במה הבחירה שלנו? ב"נתן לנו את תורתו"!

החשיבות של עם ישראל - בזכות התורה בלבד!

עם ישראל חשוב רק בשביל התורה. כשאין תורה, אין שום מעלה לעם ישראל! לכן מסכנים האנשים האלה, שהם בבחינת "תינוק שנשבה", לא למדו תורה ולא יודעים מה זה תורה, לא יודעים מה זה יהדות. לא למדו שהעיקר זה התורה, לא למדו מסכת נדרים (פא). ש"על שלא ברכו בתורה תחילה" באה הגלות. חושבים שהיהודים זה כמו כל האומות. כל האומות הולכים לצבא, בודאי. אבל אנחנו אחרת, אנחנו עושים מה שהתורה אומרת לנו! לא למדו, מה יעשו? אבל אנחנו, בני התורה שנמצאים פה, שזכינו ב"ה ללמוד בישיבות, למדנו תורה, אנחנו מבינים את זה.

אם התורה אומרת ללכת, הולכים. לא? לא! התורה אמרה (דברים יז, י) "ושמרת לעשות ככל אשר יורוך". אם הרבנים אמרו לא ללכת לשם - לא הולכים! אנחנו משועבדים לתורה, לא שומעים להם ולא מפחדים מאף אחד. אנחנו בני תורה!

כולם לשיבות בלי יוצא מן הכלל!

רבותינו לימדו אותנו משנים קדמוניות, שבמים ובתקופה שאנחנו נמצאים בהם, היו חבלי משיח. וגם אמרו לנו איך להינצל מחבלי משיח: "מה יעשה אדם וינצל מחבלי של משיח? יעסוק בתורה ובגמילות חסדים" (סנהדרין צח). אבל מה יעשו אותם האנשים שלא למדו תורה

“

חובס פ
אדם צריך
להכיר את
זה יהדות
ולאם אנחנו
זאים פה.
יהודים
פירושו,
אנשים שקיבלו
תורה מה!
אנחנו
משועבדים
לתורה, לא
ש"כים לא
אחד!

”

עולם של תוכן ממנהיג הדור, בקו התורני של "המרכז למורשת מרן"!

שידור חי וחוזר מהשיעור בליווי

שידור חי וחוזר מפינת ההלכה ברדיו מורשת

שיעורים מרחבי הארץ

קטעים קצרים מתוך השיעורים

הכל במקום אחד!

079-916-5000

שלוחה 3

הירשמו לקבלת עדכונים מהקו בשלוחה 86

הגאון רבי מאיר אלבז שליט"א ראש ישיבת "שבות יהודה"

"על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו"

לא היה דבר כזה אצל היהודים

היום אלו לא הניסיונות, יש שפע ב"ה, הניסיונות באו בחטף כזה שלא היה מקום המדינה הזאת עד היום, דבר כזה ששלטון (יהודי) יעמוד לגייס לומדי תורה? או שעולם התורה יתגייס ב"מ, או עולם התורה לא יתחשב בהם וימשיך ללמוד! לא היה דבר כזה! אנחנו רואים בעינינו איך שהשלטון עומד ע"ז.

אומרים הספרים הקדושים (ראה דגל מחנה אפרים פרשת מסעי ד"ה ויכתוב בשם סבו הבעש"ט) שזה לא רק על המסעות שהיו במצרים, אלא כל אחד ואחד ממנו עובר את העולם הזה עם מסעות וחניות, הוא נוסע ושוב פעם הוא חונה, כשיש נסיון הוא נוסע ושוב פעם חונה, והעיקר לעמוד בניסיונות ואם לא מצאנו בתורה שום תלונה מעמ"י כנגד זה, זאת אומרת שכלל ישראל היו שלמים, באמונה שלימה, "זכרתי לך חסד נעורייך, לכתך אחרי במדבר", אפי' חניה שבוע, יום, או גרוע מזה, שלא היו יודעים מתי רצונו יתברך לצאת, ובכל זאת קיבלו את זה באהבה, קבלו את זה בשמחה וברצון, לעשות רצונו יתברך.

הדרך להינצל: עמל התורה!

מעין המסעות אנחנו נמצאים במסעות כאלה קשים, ובפרט הבחורים הנמצאים בניסיון כזה. וצריכים למצוא דרך איך להתחזק, מן ר"י פורת יוסף ומן הראשון לציון, כמה טרחו וכמה במסירותו! הזכירו ועבדו וטרחו לחזק במאמרים שלהם ובדברים שלהם את עולם התורה, שזה אתם, לעמוד בניסיון. יש דרך: עמל התורה! לעמול בתורה.

שמעתי מרבותי, שאחד מראשי הישיבות הגדולים שהיו לפני המלחמה שאל שאלה: למה כשהישיבה התורה על עמל התורה, לא מצאה מקום מאיפה לחזק את עמל התורה רק מפרשת פרה אדומה: "אדם כי ימות באוהל" (במדבר יט, יד) - אין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה (שבת פג). למה לא מצאה מצוה אחרת שם תרמוז לנו את העניין של העמל בתורה?

"מציאות של לימוד תורה היא דוקא דרך עמל"

אלא הוא אומר שהעמל בתורה זה לא עמל הנמצא ב"משרד העבודה", מצד שכל, דהיינו "אם אני עמל אני מגיע לתוצאות", אם יש לו כשרון גדול, יחזור, יעמול, יקבל את זה, לא! התורה הזכירה את זה דוקא בפרה אדומה, כדי להזכיר שעמל התורה, מוריי ורבותי, זה עניין של הערכה, לזכות לכתרה של תורה, להיות יגע בתורה, רק בדרך זו של עמל, זה עמל לא שמלאים מקום לאדם שהוא אינו כשרוני ושואדם כשרוני יכול בלי עמל להגיע למה שהגיע. "יגעת ומצאת תאמין, לא יגעת ומצאת לא תאמין" (מגילה ו). יגיעה זה עניין של חוק, לכן התורה הכניסה "אדם כי ימות באוהל" בפרה אדומה שהיא חוק, לרמוז לנו כמו שאמרו חז"ל שאין התורה נקנית אלא במי שממית עצמו עליה. ואמרו בפרקי אבות (ג, ד) "כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן", אלו דברים קשים, אבל "בתורה אתה עמל", להיות עמל בתורה, כי מציאות של לימוד תורה היא דוקא דרך עמל.

נשמעים לגדולי הדור

אני מקצר ומאדד מקווה שהבחורים היקרים יעמדו בניסיונות שעומדים להם. אם גדולי הדור, מרן ורבנן יחליטו למשל שאין "בין הזמנים", הבחורים צריכים להיות מוכנים ומזומנים, "על פי ה' יסעו ועל פי ה' יחנו". וגם אם מחמת חשבונות אחרים יחליטו לנו מאורי הדור שאנו נמשך כמו שרגילים, אנא בחורים יקרים, תדעו שהאנשים רואים אתכם, העולם מסתכל עליכם, העולם מסתכל עלינו ועליכם שאתם נקראים האנשים שהם מייצגים את עם ישראל דרך תורתנו הקדושה, ולכן צריך להיזהר, כמו שהזכירו מקודם, להיזהר מאוד מאוד שב"מ לא יגרם חילול ה'. צריכים לקבל את גזירת שמים בלי חכמות ולהתפלל, בזכות זה ובזכות המסירות נפש שלכם, הקב"ה יאמר לצרחתיו די, ונסכה לאוהלה השלימה. אמן.

כבוד מן הגאון הראש"ל שליט"א, מן ראש ישיבת פורת יוסף שליט"א, רבנן הגאונים ראשי ישיבות, ראשי כוללים ומנהלי מוסדות, כולם יבורכו מפי עליון, ואחרונים חביבים אלו בני התורה היקרים, שבשבילם נאספנו הערב, כדי שנשמע ממאורי הדור מה צריכים אנחנו לעשות כדי לעזור לבחורים היקרים לעמוד בניסיונות שעומדים להם.

התורה הרחיבה בעניין ניסיון המסעות

ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא (תענית ט). הפרשות של השבוע הם "מטות ומסעי", בחלק הראשון של פרשת מסעי מבואר העניין של המסעות, "ויסעו ויחנו ויסעו ויחנו". בכל הפרשה לא כתוב מה הם הדברים שהנחו את משה רבינו לקום ולסע, מה הם הדברים שנתנו לו להגיד שפה צריך לחנות, כתוב את המסעות כמו שהם, חוץ מפרטים קטנים כמו פטירתו של אהרן הכהן וכדו', אבל בפרשת בהעלותך נוגעת התורה גם בעניין הזה של המסעות, והתורה נותנת לנו את הצורה איך היו המסעות, ואיזה תפקיד היה למשה רבינו, כדי לדעת שרצונו יתברך ליסע ורצונו יתברך לחנות. וכך היא אומרת: "וביום הקים את המשכן כיסה המשכן את אוהל העדות... ולפי העלות הענן מעל האוהל אחרי כן יסעו בני ישראל" (במדבר ט, טו, יז). הענן היה הסמל שנותנים להם לצאת, "ובמקום אשר ישכון שם הענן שם יחנו בני ישראל" (שם יז). והתורה חזרה ואמרה והביאה את זה בכמה מקרים, ובכמה דרכים, ואולי באה ללמד אותנו למצב שלנו היום: "על פי ה' יסעו ועל פי ה' יחנו" (שם יח), "ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים, ושמרו בני ישראל את משמרת ה' ולא יסעו" (שם יט). מדגים הפסוק ואומר: "ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן, על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו" (שם כ). "ויש אשר יהיה הענן מערב עד בוקר ונעלה הענן בבוקר ונסעו" (שם כא). התורה מאריכה "או יומיים או חודש או ימים" וכו' (שם כב), הכל היה לפי הענן "על פי ה' יסעו ועל פי ה' יחנו". אז אנו כבר יודעים מה היה התפקיד של משה רבינו, היה הענן נותן לו בקלות את ההנחיות איפה רצונו יתברך לחנות, ואיפה יתברך שמו רצונו לקום ולנסוע.

הנפילות של עמ"י במדבר היו רק בשנתיים הראשונות

שמעתי פעם ממורי ורבי בישיבה לפני למעלה משבעים שנה בחול, בגייטסהד, שהוא הביא מדרש האומר שכל הדברים השליליים שנאמרו בחומש במדבר, רק אלו הם הדברים השליליים שקראו לעם ישראל, לא שח"ו נחשוב שהתורה סיפרה רק חלק מהם, אלא אלו בלבד הדברים שהיה להם ניסיון, שבחלקן לא עמדו. וכל ניסיונות אלו היו רק בשנה הראשונה והשנייה שיצאו ממצרים, אבל בשלושים ושמונה שנים שהיו במדבר היתה רק עליה ברחניות, כמו שאמרו חז"ל (מכילתא פרשת בשלח) "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן", "זכרתי לך חסד נעורייך" (ירמיהו ב, ב), לא היתה שום טענה, וגם בטענות שהיו ופרצו בשנתיים הראשונות לא מזכרת שום טענה מתי יחנו ומתי יסעו, קיבלו עליהם רצונו יתברך. ולא נחשוב שזה דבר קל, זו מסירות נפש, זה לא קל, לא מדובר פה במשפחה אחת או שתיים או מאה משפחות, מדובר במאות אלפים אולי במיליונים! והתורה מעידה שהענן ירד במקום מסוים בלילה וכבר בבוקר היו צריכים עוד הפעם לקום, ובכל זאת כלל ישראל עמדו בניסיון.

עולם התורה - נשמתי של עם ישראל!

מורי ורבותי, אנו יודעים ודאי ומודים למרן הראשון לציון שארגן את הכנס הזה, ובפרט בימים גורליים אלה לעם ישראל, עמ"י נמצא במלחמה אנחנו יודעים, אבל הנוגע לנשמתי של עמ"י, זהו עולם התורה, ובאופן מיוחד אתם בני התורה היקרים. תדעו לכם, לפני שישים שבעים שנה, היו ניסיונות אחרים בישיבות, בישיבות שהיו היה עוני, היה רעב, לא היה אוכל מספיק. וזה היה בעיקר הניסיון, אבל עם לימוד התורה ועם העבודה והגיעה בלימוד והרצון הגדול להיות ת"ח ולעשות רצונו יתברך היה מכסה ע"ז ולא הרגישו, זה היה באירופה ובכמה מקומות איפה שהייתי בצרפת ובאנגליה.

הגאון
רבי יצחק כהן שליט"א
ראש ישיבת "אבני נזר"

מעלתו של "בן תורה"

ברשות הוד כבוד מן הראש"ל שליט"א, ראשי הישיבות של ישיבת אבני נזר, נאמר דברים קצרים. היום יש הרבה שרודפים ולא מבינים מה המשקל של בן תורה, וחס ושלום שלא יתעב ללב שום רפיון מכל הדיבורים, אלא לדעת להכיר את הגדולה ואת יקר תפארת מעלתו של כל בן תורה.

התורה מקדשת את האדם ומרחמת אותו

הרמח"ל בספר דרך ה' (חלק רביעי פרק ב אות ב) מסביר מה היא המשמעות של אדם שעוסק בתורה וכותב, שאמנם ישנם השפעות שונות שהקב"ה מוריד שפע לעולם, אבל ישנה השפעה שהיא נעלית מכולם, אשר מעין אמיתות מציאותות יתברך, מילים מאוד גבוהות, שפירושם אור אלוהי של הקב"ה בכבודו, ואת האור הזה הש"ת הכניס בדבר שברא לצורך העניין הזה, והן המילים של התורה. כלומר, כאילו שהקב"ה הכניס את עצמו בתורה, כך שכשיושב בן תורה ועוסק בתורה הוא מתחבר בנשמה לאותו אור אלוהי. האור האלוהי הזה זורם אל תוך נשמתו וזורח בתוכו. ולכן החוכמה של התורה היא לא כמו שאר החוכמות. היא לא רק מחכימה את האדם, היא לא רק "מחכימת פתי" (תהלים יט, ח), היא מקדשת את האדם, מרחמת אותו, מתקנת את המידות. רק שכותב הרמח"ל שיש לזה תנאי, שאדם ינהג בה כבוד, שאדם ידע מה זה תורה, ויגש ללומדה מתוך ידיעה שהוא מתעסק עכשיו בלימוד ובירור הרצון האלוהי, ואין זו חכמה אנושית כשאר חכמות.

בן תורה העוסק בתורה מתקדש קודש קדושים!

כשהרמב"ם בהלכות שמיטה ויובל (פ"ג ה"ג) כותב, שכל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבודו לדעה את ה' וכו', ופרק מעל צואר עול החשבוניות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קדש קדושים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, פירושו של דבר שבן תורה שעובד כל ענייני עולם ויזשב ועוסק בתורה הרי האור האלוהי נכנס לתוכו והרי זה נתקדש קדש קדושים!

המכבד ת"ח כאילו מכבד את הש"ת בעצמו!

והנה בפסחים (כב:) מובא, ששמעון העמסוני ואמרי לה נחמיה העמסוני היה דורש כל אתים שבתורה כשהגיע ל"א"ת ה' אלהיך תירא" (דברים י, כ) פרט, מפני שהיה ירא להשוות את הנברא לבורא, עד שבא רבי עקיבא ודרש "את ה' אלהיך תירא" - לרבות תלמידי חכמים. ולכאורה מפני מה לא חשב רבי עקיבא לכן? מפני שהעוסק בתורה מאיר בו אור ה"ת ונתקדש קדש קדושים, ונמצא שהמכבדו מכבד את הקב"ה בכבודו! שמעתי פעם ממין הרב עובדיה יוסף שאמר על הפסוק (תהלים קיח, כב) "אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה", "אבן" אלו תלמידי חכמים שנקראו אבנים, ככתוב (דברים ח, ט) "אֲרָץ

הגאון
רבי יצחק כהן שליט"א
ראש ישיבת "תורה ודעת"
ומרא דאתרא ד"שמואל הנביא"

המקבל עליו עול תורה מבטלים ממנו גיוס לצבא

כבוד, מרנן, מרנן, מרנן הראשון לציון, הגאון החסיד, רבינו יצחק יוסף, ה' ישמרהו ויחיהו, וירם קרנו בכבוד יחד עם כל גדולי ישראל הנמצאים כאן. "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה לצבא, אותם ואת פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" (במדבר לא, ה). "וימסרו", אומרים רבותינו (תנחומא ג. והובא ברש"י), בעל כורחם. להראות חיבתם של ישראל למשה רבינו. ואני אומר פירוש חדש: אמרו חז"ל (במדבר רבה כג, ג): כנגד שנים עשר אלף חלוצי צבא, היו שנים עשר אלף שנבחרו ללמוד תורה. ויש אומרים עוד שנים עשר אלף שנבחרו להתפלל להצלחת המערכה. כלומר, שלושים ושש אלף נבחרו.

אם כולם לומדים תורה, אין צורך בצבא

נ, אלה שנבחרו ללמוד תורה, בשמחה הלכו. אלה שנבחרו להתפלל, הלכו גם כן בשמחה. אבל אלה שנבחרו לצאת למערכה, בעל כורחם הלכו. למה? כי הם רצו ללמוד ולהתפלל! הם סברו, כמו בדורו של חזקיהו המלך, שלא היה צריך צבא. והנביא ישעיהו (י, כד) אומר "חובל עול מפני שמן" - חובל עולו של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו המלך (סנהדרין צד).

כשהחבר מיותרת, מקומה תקוע בבית המדרש

ומה עשה חזקיהו המלך? תקע חרב בבית המדרש ואמר "כל מי שלא ילמד תורה, ידקר בחרב". פלא פלאים. למה? הרי גם משה רבינו שלח אנשים לצבא. מה הכוונה שלו? חזקיהו המלך ידע מה המעלה הנפלאה של לומדי התורה, שהם הם המגינים. מה מעלת המתפללים לשלומם של עם ישראל? שגם הם המגינים. הוא ידע שהסיבה שצריכים לעשות מלחמה בחרב, היא מפני שלא כולם בבית המדרש. אבל אם כולם יהיו בבית המדרש, לא יצטרכו חרב, החרב תהיה תקועה בבית המדרש, לא תהיה מלחמה כלל! זה הפירוש "תקע חרב בבית המדרש", ש"ע"י שכולם יושבים ולומדים, לא יצטרך חרב. ומי יעשה את המלחמה? "ה' איש מלחמה" (שמות טו, ג), שלח מלאך בלילה אחד והניס את כל צבא סנחריב (מלכים ב, יט, לה), בכוח התורה שישבו ולמדו. אז הרי "וימסרו מאלפי ישראל", אותם שהוכרחו בזכות המצווה שהייתה לנקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים (במדבר לא, ב), היו מעדיפים לשבת עם הלומדים ועם המתפללים, לכן בעל כורחם הלכו. ההליכה שלהם הייתה בגלל המצווה שצטוו לנקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים.

לעמוד על המשמר ולא להיכנע!

כיוון שכך, האספה הנפלאה של הערב שנעשה ביזמתם של גדולי ישראל ומן הראשון לציון בראש, היחמה לנו, בני התורה, "וימסרו מאלפי ישראל", חלילה חלילה לא להיכנע, אלא לעמוד על המשמר, לעסוק בתורה! ויש לנו הבטחה: "המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות" (אבות ג, ה). אפילו אם חלילה הייתה גזירה, גם מעבירין! עדיין קיים הכוח הזה של "מעבירין ממנו".

בדידי הווה עובדא

אספר לכם מעשה שהיה אצלי: בא אליי בחור ישיבה שהכריחו אותו להיכנס לצבא, והוא בא אליי לקבל ברכה שלא יתקלקל שם. אחרי שגמרתי את השיעור כאן בשמואל הנביא, אמרתי לו: "חיים, אתה רוצה מחר להיות פה בשיעור?". אמר לי: "מחר אני מתחיל", מחר לובש בגדי חייל. אמרתי לו אני שואל אותך: "אתה רוצה להיות מחר אצלי בשיעור?". אמר לי: "כן, בטח!". אמרתי לו: "אתה תתחייב לי שמחר אתה בא יום יום לשיעור, ומחר אתה בא עם פטור ביד!". פניתי לנכחים ואמרתי: "רבותי, תהיו עדים, הוא מתחייב לבוא לשיעור יום יום, ומחר הוא יביא פטור מהצבא". ומחר הוא בא עם פטור ביד.

חבר שלו היה לידו כשהביא את הפטור, אמר לי: "הרב גם אני מחר מתחיל, גם אני רוצה". אמרתי לו: "תקבל על עצמך עכשיו, ממחר וולאה תבוא יום יום לשיעור, וגם אתה מחר תביא פטור". קיבל על עצמו, ומחר גם הוא בא עם פטור ביד. ע"פ שנים עדים יקום דבר... על מה סמכתי? סמכתי על המשנה: "המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות".

כן נבטל את גזירת הגיוס

אם יש גזירת גיוס, יש בידיו לפתור את הגזירה הזאת לבטל אותה. איך? "המקבל עליו עול תורה!" פשוט וברור. זו הבטחה, זה לא ספק. "המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות". יש עוד סיפורים כאלו, לא אחד ולא שניים. צריך לדעת, אם מקבלים עול תורה, לא תהיה שום בעיה. אמן ואמן.

הגאון רבי חנוך כהן שליט"א ראש ישיבות "באר התלמוד"

בכוח החיזוק בכבוד התורה לבטל את הגזירות הקשות

(ירוש פרק ב' בבאור מידת ההירחות), שמלומד הוא בערמוניות... כלנו רואים את החכמות הגדולות שלו, מדוע הוא נקרא כסיל?

אומרים בעלי המוסר, שנקרא כן על שם המלאכה שלו, מה התפקיד של היצה"ר? לעשות את אנשי העולם כסילים, הוא חכם, אבל הוא עושה את כלם כסילים, ועל שם תפקידו הוא נקרא כסיל.

אל תסתכל על העולם בשטחיות

מה הכסילות שהוא מלמד את בני האדם, שעליה הפסוק כאן מדבר ש"לא נאה לכסיל כבוד"? דוד המלך מתפלל לפני הבורא "העבר עיני מראות שווא" (תהלים קיט, לו), שאני לא יראה שווא, שאני לא יראה שקר. אנחנו אומרים כל יום בק"ש "ולא תתור אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" (דברים טו, לו), כמובן שאחרי עיניכם מדבר על הדברים האסורים לראות, אבל נאמר כאן עוד עניין "העבר עיני מראות שווא", מה זה העבר עיני מראות שווא? אדם מסתכל והוא רואה את העולם, ונדמה לו על כל מיני דברים שיש להם ערך, שיש להם חשיבות, הוא נותן להם כבוד, הוא שואף אליהם בלב, הוא רוצה אותם, הוא משתוקק אליהם, ונדמה לעיניו שיש כאן איזה משהו. הוא רואה את הבלי העולם, הוא רואה את הנאות העולם, הוא רואה איך אנשי העולם מתנהגים, הוא רואה מה הם מרוויחים, מה הם מקבלים מהעולם, ונדמה לו 'הנה יש כאן משהו, כמובן כלנו יודעים את האמת, אבל העיניים הן רואות שווא, העיניים רואות שקר, הוא לא קולט את עומק הדברים, הוא לא קולט את הדברים שלא רואים לעיניים אותם, כל הדברים שהם ענייני נצח הם לא נראים לעיניים שראות שווא, הם לא נראים לעיני הכסיל שאינו יודע להעמיק ולהתבונן, שאינו יודע להבין את הדברים שלא רואים אותם.

על זה דוד המלך מתפלל ואומר: "העבר עיני מראות שווא", אני הולך ברחוב ורואה דברים, אבל הם שווא, ואני מתפלל לבורא שאני אזכה להיכנס לביהמ"ד ולראות את הערך האמיתי, לראות מה היא התורה, לדעת את הזכות שזכיתי ללמוד תורה, לשמוח על כל רגע שאני זוכה לשבת וללמוד, התגלות את ההבל שבענייני העולם, נכון מלמעלה נראה נחמד, נעים, טוב, יפה, אבל כשאתה מתבונן בעומק אתה רואה כמה אתה מאבד בזה את החיים, כמה אתה מפסיד בזה את הנצח, "ולא תתור אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", אל תסתכל בשטחיות על ענייני העולם, תבין מה הוא העומק בכל דבר.

"התורה שייכת לאדם שידע שאין מבלעדיה"

היצר הרע עושה את האדם כסיל, ומייצץ לו: אל תתבונן, אל תחשוב, אל תסתכל למרחוק, תראה את הלפניך, תראה את העֶבֶר לשעתו, תראה את החומריות, תראה את מה שנראה

ברשות הרבנים הגאונים שליט"א, ברשות כל בני התורה היקרים והחביבים הנמצאים כאן, שכולם התכנסו כאן בליל שישי בשעה מאוחרת בלילה, והמטרה היא מטרת קודש, כדי להתחזק, כדי להתרומם בגמר הזמן, לפני ימי בין הזמנים כשכולם צריכים חיזוק, ועצם ההתכנסות הנפלאה הזאת היא כבר באה להביא לנו את החיזוק.

כל הבריאה נבראה בשביל התורה

כולם יודעים את המצב שאנחנו נמצאים בו, את הגזירות שגוזרים על בני התורה ועל עולם התורה, הרדיפה כנגד לומדי התורה שח"ו לא יזכו להמשיך ולשבת וללמוד בהתמדה, במנוחה, ביישוב הדעת, וכולם עם כאב לב, עם זעם על הדבר הזה. זה מצב שבני התורה נמצאים בו וחוששים מפניו, ואחיו התועים אינם יודעים את הדברים הפשוטים, "בראשית" כל הבריאה כולה בשביל התורה שנקראה ראשית, ובשביל עם ישראל שנקראו ראשית (רש"י בראשית א, א).

האור החיים אומר על הפסוק (במדבר כו, כג) "בני יששכר למשפחותם", יששכר - יש שכר, לומר, שכל מה שיש בבריאה, כל השכר שיש בבריאה, הוא בא בגלל יששכר שהוא כח התורה. הם לא מבנים ולא רואים ולא יודעים את המראה הגדול והנפלא הזה, שכל מה שיש בבריאה, כל מה שיש לעם ישראל, נובע מכוחם של בני התורה, אלו היושבים כאן, העמלים בתורה, המוסרים נפש על עמל התורה, מהם כל הברכה שיש בבריאה.

מה אנחנו צריכים לתקן?

כמובן כל בני התורה יש להם את חובת השעה להקהל ולעמוד על נפשם, כל בן תורה מתי וגמור אצלו למסור נפש להמשיך ולשבת וללמוד תורה, ואין לו שום צד אחר. מה מוטל עלינו לעשות אנחנו יודעים ועוד ידברו כאן, אבל אנחנו צריכים לדעת מה מוטל עלינו לתקן, כשאתה עושה איזה דבר, צריך לדעת מה תכליתו, מה המטרה שלו, מה אתה בא לתקן?

יש פסוק במשלי (כו, א) "כשלו בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאך לכסיל כבוד", אומר הגאון (בביאורו למשלי שם), שלג הוא דבר מאוד טוב אבל בקיץ הוא בעיה זה קללה, המטר כל השנה הוא דבר טוב אבל בקציר הוא סימן קללה, "כן לא נאה לכסיל כבוד" - הכסיל לא נאה לו כבוד, אין כבוד אלא תורה "כבוד חכמים ינחלו" (שם ג, לה), הכבוד של התורה זה דבר טוב מאוד, אבל אצל כסיל זה דבר מקולקל.

"כסיל" - על שם תפקידו

מיהו הכסיל, ומה הסיבה שהתורה נקראת כאן בלשון כבוד? הרי כתוב על היצר הרע (קהלת רבה ד, יג) שהוא מלך זקן וכסיל, שואלים בעלי המוסר: מפני מה אומרים שהיצה"ר הוא מלך כסיל? הרי הוא חכם גדול. כמו שהמסילת ישרים כותב

אשר אבניה ברזל. "מאסו הבונים" אלו שמעון העמסוני ונחמיה העמסוני שלא רצו לרבות תלמידי חכמים בטענה "איך אפשר להשוות אדם לקב"ה?", אבל לבסוף, כשבא רבי עקיבא ודרש, "הייתה לראש פיה". וכששואלים את רבי עקיבא היכן נתחדש דבר זה להשוות יראה מהנבואה ליראה מהבורא, משיב הפסוק הבא (תהלים שם, כג) ואומר: "מאת ה' הייתה זאת", מהכתוב "את ה' אלוקיך תירא" הייתה דרשה זאת ולימוד זה, "היא נפלאה בעינינו" לראות ולהבין מה היא גדולתו של בן תורה שיושב ועוסק בתורה, ומתוך כך זוכה להגיע לגדלות אמיתית בתורה ויראת שמים, זהו פירוש "מאן מלכי רבנן" (ב"א"ו"ח סי' א).

הנסים במלחמה - בזכות בני התורה!

וכשחואים את הישועות ואת הנסים שהשי"ת עשה בשנתיים האחרונות לכלל ישראל, הרי אין ספק שעמל התורה של בני התורה היקרים המסולאים בפז, היא שעמדה לנו, שהרי "כשהקול קול יעקב אין הידיים ידי עשו" (בראשית רבה סה, כ), ורק כשהקול קול יעקב, וכמו שכותב הרא"ש (הדר זקנים בראשית כז, כב) שכתוב "הקל" קול יעקב בכתב חסר, אז ח"ו הידיים ידי עשו.

הנסים בשנתיים האחרונות - בזכות לומדי התורה!

שמעתי משהו שואל: כיצד יתכן שחואים כאלה נסים בעת הזאת, כאשר רודפים את בני התורה בגזירות שונות ומשונות? אמרתי, אדרבה זהו גופא הגורם. בגלל שרודפים ובכ"ז יושבים בהיכלי הישיבות ועוסקים בתורה בעמל ונכונות של מסירות נפש, לא מתייחסים ולא מתרגשים ולא מתפעלים, לפיכך זוכה כלל ישראל לראות ישועות כאלה גדולות.

ובודאי שמי שעוסק בתורה בימים אלה, מעלות גדולה פי כמה ממי שלמד לפני שנתיים. מכיוון שהיום הוא ידע שמבקשים לגזור גזירות ומדברים כנגדו, ובכל זאת יושב ועמל בתורה, הרי ודאי שכל לימוד תורה כזה הוא בבחינת "תורה שלמדתי באף היא שעמדה לי" (קהלת רבה פרשה ב).

אין יום בלי תורה, וקדושת המחשבה

לקראת בין הזמנים כמה צריכים לחזק את עצמנו, לשמור על עצמנו, גם בהתמדה בלימוד מידי יום ביומו שלא יעבור יום בבין הזמנים בלי לימוד תורה בחברותא בעמל ובשקידה, לשמור על קדושת העיניים ועל טהרת המחשבה, שהרי אישיות האדם ומדרגתו הרוחנית נקבעים על פי מחשבותיו, והמחשבות מושפעות ממה שנכנס את המוח דרך חלונות העיניים והאזניים. וחכם עיניו בראשו לשמור עצמו ולקדש שם שמיים בכל מקום שמגיעים אליו.

ויהי רצון שסוכה במהרה לראות בתשועת ישראל בכלל ובני התורה בפרט, במהרה אמן.

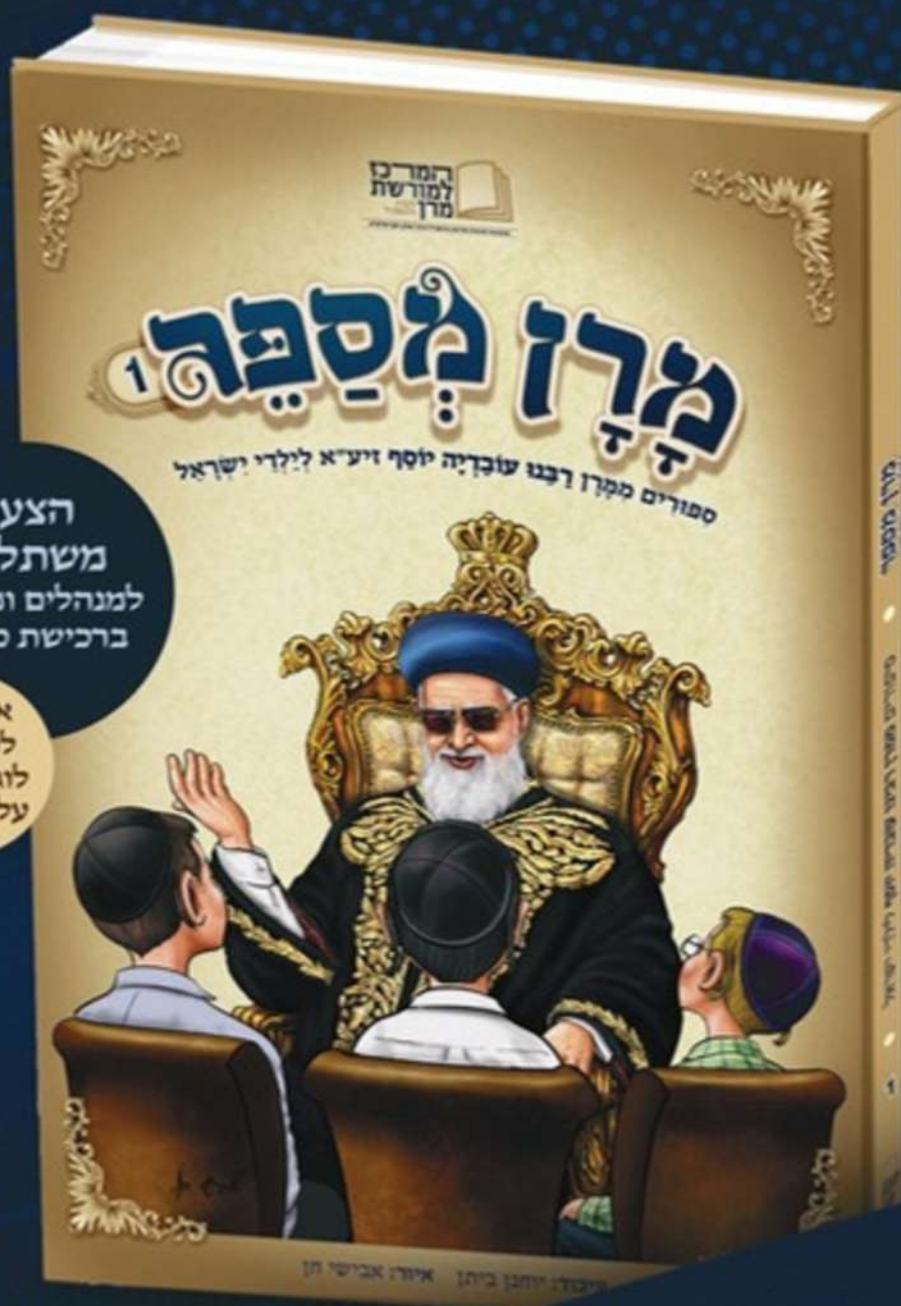

מנהל/ת?

השנה בהילולת מרן [ג' בחשוון].

תעניקו לתלמידים שלכם מסרים חזקים שיישארו איתם כל השנה!

ספר "מרן מספר" - סיפורים מלאי מסר ממרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א,
מעובדים בידי אומן, בליווי ציוריו המדהימים של אבישי חן.

הצעה
משתלמת
למנהלים ומנהלות
ברכישת כמויות

אפשרות
להטבעת
לוגו וכיתוב
על הכריכה

המרכז
למורשת
מרן
להבין
ולחשק

03-3080794 | *8759

לקבלת סיפור דוגמה, ולביצוע הזמנה: yosef@moreshet-maran.com

**הגאון
רבי לודוויג מימון שליט"א**
ראש ישיבת "תורת משה"

האחריות לכלל ישראל מחייבת להיות תלמידי חכמים מופלגים!

ברשות כל ראשי הישיבות שיש כאן, לא הייתי צריך לדבר במקום שזקני הדור נמצאים.

כתוב במדרש (שיר השירים רבה ג, יא) "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אימו" (שיר השירים שם), שאל רשב"י את ר' אלעזר ברבי יוסי: מה זה אימו, וכי יש לו אם להקב"ה? הרי כל "שלמה" שכתוב בשיר השירים זה הקב"ה בעצמו "מלך שהשלום שלו" (שבועות לה: ומדרש רבה שה"ש א, יא), "כל שלמה האמור בשיר השירים קודש" (שבועות שם). א"כ מה הפירוש "צאינה וראינה בנות ציון... בעטרה שעטרה לו אימו"?

"הקב"ה מחבב יותר מדאי לישראל"

אמר לו, משל למלך שנולדה לו בת יחידה והיה מחבבה יותר מדאי. והיה קורא אותה בת! ולא זו מחבבה, עד שקרא אותה אחותו! ולא זו מחבבה, עד שקרא אותה אמי! כך היה מחבב יותר מדאי הקב"ה לישראל וקראו בת! עמד רבי שמעון בר יוחאי ונשקו על ראשו ואמר: "אלו לא באתי, אלא לשמוע מפיו הטעם הזה דיי".

מה התשובה שענה רק אלעזר ברבי יוסי? הבת שלי אני דואג לה, אכפת לי ממנה, כשהיא אחותי אולי זה שווה, אבל אמא, מה נקרא אמא? זה היא שדואגת, זה היא שאכפת לה, זה היא שנוטלת על עצמה את כל מה שצריך לדאוג לו, "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אימו", פירושו, כל אחד ואחד מאיתנו יכול לזכות בכזה, בעטרה הזו, לזכות להקראות כביכול אימו של הבורא, שאיכפת לו מכבוד הבורא, שאיכפת לו מכבוד השי"ת.

עמ"י זקוק לת"ח השולטים בכל התורה!

בן תורה, אתה קיבלת אחריות לדאוג לכלל ישראל! ה"כלל ישראל" זקוק לתלמידי חכמים חשובים ששולטים בכל התורה כולה, שיוצאים את כוליה הש"ס, את כל הב"י, את כל הש"ע, כדי לדאוג להרים את כל הכלל ישראל.

מחן הרב עובדיה זצוק"ל כשהיה ילד בגיל תשע כתב על המחברת שלו, "אני אהיה גדול הדור ואני אקרב את כל ישראל לאביהם שבשמים", והוא זכה להקים דור שלם שכל כלו בני תורה, שהם עבדי ה' ועושי רצונו, ע"י האחריות שהוא לקח על עצמו כבר שהוא היה לר.

השקעה למען עם ישראל

צריך להבין שיש לי אחריות על כלל ישראל, באחריות הזאת אתה מחויב להשקיע כל זמן שאפשר, להשקיע לא רק בשבילך, אלא בשביל כל הכלל ישראל שאתה אחראי עליו.

בגמרא מנחות (כט:) כתוב, שמה רבינו שאל על הריגתו של רבי עקיבא: "וזה תורה וזו שכרה?". א"ל הקב"ה: "שתוק, כך עלה במחשבתך". אבל בגמרא בסנהדרין (סו:) כתוב להיפך, ושם

את גדלותה של התורה, ונתן להם כח ח"ו לגזור על בני התורה גזירות כנגד התורה, ואז בני התורה נקהלים, "להקהל ולעמוד על נפשם" (אסתר ח, יא).

כשלחמים חזקים, מחזירים את כבוד התורה!

בני התורה צריכים לדעת, כשאנחנו עומדים להילחם מה אנחנו עושים בזה? אנו באים להחזיר את כבודה של תורה! פה נמדד מה הוא הקשר של בני התורה לתורה. אתה רואה בן תורה שבקושי לומד, אבל כל כולו זועם: "היתכן להפסיק בן תורה מהלימוד, להוציא אותו מהישיבה, יתכן דבר כזה?". פה מתחיל לצאת מן הכח אל הפועל מה שיש בלב כל יהודי, "אין ערוך לך ה' אלוקי" (הקדמת הש"צ לחזרה של ימים טוראים), אין למעלה מהתורה הקדושה שהיא שעשועיו של הבורא, וכשאנחנו נקהלים ולוחמים במסירות נפש, אנחנו נמשיך לשבת וללמוד! אין לנו צד אחר, לא נהיה במקום אחר, אנחנו לא שייכים למקומות אחרים! אנחנו יודעים שאנחנו מביאים את השפעת לכלל הברירה, כל ההצלחה בכל מקום ובכל דבר הכל תלוי במלחמת התורה שנילחם, ובה להרבות כבודה של תורה.

כאן כולם עומדים חזקים: "אנחנו בני תורה, ולא נשתייך למקומות אחרים"

כן, יש "עת מלחמה" (קהלת ג, ח) אבל צריך לדעת מה התכלית במלחמה. אם הגזירה נסרת בגלל ההתמעטות בכבודה של תורה, אז ה"להקהל ולעמוד על נפשנו" זה להרבות כבודה של תורה, וכל הרמת זעקה, כל התכנסות, וכל דיבור, כל כולו הוא כבודה של תורה. וכאן כולם עומדים חזקים: "אנחנו בני תורה, אנחנו מחוברים ללימוד התורה, התורה היא חיינו, אנחנו לא שייכים למקומות אחרים, ולא נשתייך למקומות אחרים".

אם כלנו נעמוד ונזעק את הזעקה הזאת, התורה תתכבד בנו, ונחזיר את כבודה של תורה, ודאי שכל הגזירות יתבטלו מעלינו!

גם בטיולים של בין הזמנים - הראש בתורה

כלנו עומדים בסוף הזמן לקראת בין הזמנים, אבל מי שרוצה להילחם את המלחמה באמת, יקבל על עצמו "בין הזמנים אני לומד, אני מתמיד", כמובן צריך לטייל ג"כ, אבל "אני בן תורה, אני שייך ללימוד, אני מחובר ללימוד גם כשאני יוצא לדרך, הראש שלי שייך ללימוד, הוא שייך לביהמ"ד, אני חוזר, אני משקן, בהתרבות כבודה של תורה, ודאי שיתבטלו מעלינו הגזירות הקשות והרעות.

ושוב, זכות עצומה כל הכינס הזה וכל ההתחזקות הזאת, וכל בן תורה לא יצא מכאן בלא להתחזק באיה דבר בכבודה של תורה, והקב"ה יראה את "רצונו לראות את מלכנו" (רש"י שמות טו, ט), להתקרב לתורה הקדושה, ויבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות, ויזכה שאף אחד מבני התורה לא יעזוב ח"ו את התורה, לא יעזוב את היכל הישיבה, ויזכו להמשיך ולשבת וללמוד במנוחת הדעת ובשמחה כשם שהיה עד עכשיו, בזכות ההתחזקות בכבודה של תורה.

למראה עיניים יפה ונחמד, אל תתבונן בעומק. זו היא הכסילות שהציה"ר מלמד את האדם, וע"ז אומר הפסוק "לא נאה לכסיל כבוד", מי שהוא כסיל, מי שהוא רואה שווא, מי שהערכים שלו הם ערכים אחרים, לא מתאים לו הכבוד. התורה היא נקראת "כבוד", ללמוד, שאם אתה יודע לכבד את התורה, מה הוא כבוד התורה, אתה יודע את הערך שלה, אתה יודע שהתורה היא שעשועיו של הבורא, אתה יודע את הזכות הנוראית הזאת שהש"ת זיכנו ללמוד תורה, אתה נוהג עם התורה בכבוד. כשאתה בא להתעסק איתה אתה יודע שאתה מתעסק עם כתר המלך, "אני מתעסק פה עם הדבר הכי נכבד שיש בבריאה", זו הצורה שמתנהגים עם התורה, ועל כן התורה נקראת "כבוד", ללמוד, שאם אתה לומד את התורה כל היום וכל הלילה אבל אתה לא מכבד את התורה, יש לך בלב דברים אחרים, אתה חושב שיש ערך לדברים אחרים, כמובן לא באידיאל, לא בדעת, אבל בהרגשה בלמעשה, כן, יש פה דברים שאני מפסיד אותם, נכון אני חייב אני לומד, יש נצח, אבל יש לי ערכים לדברים אחרים, העיניים שלי רואות שווא, אם כן, "לא נאה לכסיל כבוד". התורה שייכת לאדם שיועד שאין מבלעדיה, התורה שייכת לאדם שהוא יודע את ערכה של תורה, שיועד את כבודה של תורה, הוא בא ללמוד, הוא לא מוותר עליה בקלות, הוא יודע את הזכות שנתן לו הבורא ללמוד תורה, ככה אפשר ללמוד, ואלמלי כן "לא נאה לכסיל כבוד".

אתה לא מתעסק עם הניירות, אתה מתעסק עם התורה הקדושה!

רבי ירוחם ממיר אומר (דעת חכמה ומוסר מאמר מב"ד"ה המתבונן) יסוד שכל בן תורה מתחיל ללמוד, צריך לדעת מה היא התורה: היא בריאה חיה, היא נושמת, אתה יושב ולומד גמרא אתה לא מתעסק עם ניירות, אתה מתעסק עם הבריאה הזאת של התורה! אומר ר' ירוחם: התורה נפגעת, והתורה מתכבדת, אם אתה לומד אותה ולא מעריך אותה, אם אתה מפסיק באמצע, אם אתה לא נוהג בה כראוי, אם היא נפגעת ממך היא לא רוצה אתך עסק, היא נפגעת ממך, כל אחד לא רוצה להתעסק עם מי שפוגע בו. אם אתה מכבד אותה, היא מתכבדת בך, טוב לה. התורה היא "כבוד" והיא רוצה להתעסק עם אנשים שיוצאים את כבודה של תורה, זוהי התורה.

מה הקב"ה רוצה מאיתנו בגזירת האלו?

ואני אומר, אם גזירות גזירות על עולם התורה, על התורה, שרוצים להמעיט ח"ו את כוחה של תורה, כמובן שיש לנו את ההבטחה "כי לא תשכח מפי זרעו" (דברים לא, כא), התורה רק תלך ותתעבר ותתעלה, היא לא תשכח, אבל צריך להתבונן למה זה נהיה בקושי, למה זה נהיה מתוך גזירות, מה הבורא רוצה מאיתנו בגזירות האלו?

הבעיה שלנו הוא ב"כבודה של תורה", כמה אנחנו מעריכים אותה, כמה אנחנו מוכנים להתמסר בשבילה, כמה אנחנו מוכנים להשקיע בשבילה. אחד שיושב ולומד ומפסיק את הלימוד על כל דבר, אין זה כבודה של תורה. אחד שלא מפסיק באמצע, מוסר נפש עליה זהו כבודה של תורה! וכשחשור לנו בכבודה של תורה אז כביכול הבורא יתברך נותן רשות לטועים שלא מבינים

הגאון רבי פינחס אפרגן שליט"א משגיח ישיבת "אש התלמוד"

שמח בחור בילדותך!

ברשות כבוד מן הראשון לציון, מורנו ורבנו עטרת ראשנו.

אנו נקראנו כאן לקריאה קדושה להתחזק במטרה הקדושה שמרן הציב למענם של בני התורה. אני אדבר קצר מאוד, דקותיים ממש, ואני רוצה להגיד מה קורה בעקבות מה שמרן אמר.

נובע וחליפה – בגדי כהונה

הנביא יחזקאל (מד, ט) אומר על הכהנים הלובשים בגדי כהונה: "ובצאתם אל החצר החיצונה... יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתים בם... ולא יקדשו את העם בבגדיהם". רש"י אומר, שלא יהיה בלבול בין בגדי קודש לחול. המלבי"ם כותב את המשפט הבא: "כי תתרה קדושתם של הכהנים בבגדי כהונה, תתרה קדושתם עד שלא יוכלו להתקרב בבגדים אל העם". הבגדים קדושים, כשהם יוצאים החוצה לעם והעם לא עם הכנה לכך, העם מתחשם.

מוריי ורבותיי, אנחנו נותנים מתנה למדינת ישראל. אנחנו שולחים את כל בני התורה לבין הזמנים עם בגדי הכהונה, נחשם את המדינה! אנחנו נחשם את המדינה בכובע והחליפה שלנו, נחשם את המדינה בתורה שלנו! אנחנו לא נאזין לעקבות שמנסים להוציא את הרוח שלנו.

מרן מדבר איתנו יום ולילה, איך להתחזק ואיך לדעת שדחוקא עכשיו בזמנים האלו, ניתן להעפיל מעלה מעלה. מי לא מכיר את הש"ך בסימן כ"ה שכותב, שאין לו את הרמב"ם בפניו, כי הוא נמצא עכשיו בשעת המציק ואין לו את הרמב"ם, והוא לומד בתוך היער...

מגיע לך "בין הזמנים" אך דע: על הכל יביא אלקים במשפט!

תמיד אנחנו מדברים שבבין הזמנים, יש להיזהר, חס ושלוש, לא להביט, לא להסתכל, אבל אנחנו הולכים לתת, ו"אידי דטריד למפלג לא בלע" (חולין ח:). המהרש"א (שבת קיט) כותב את המשפט הידוע. אומר המהרש"א: "גם הבחורים מבטלים רוב הימים בבין הזמנים, והולכים ברחובות בביטולים וטיולים".

סבא רבא של הרב זיצי'ק, הגיע לבעל קצות החושן. אומר לו: "הרבי, אני כאן שנה שלמה, אני יוצא לבין הזמנים". הקצות החושן מחזיק בידיו את ידו של הרב זיצי'ק, הבחור שרוצה לחזור הביתה אחרי כשנה. יד רכה, פנים מאירות וזוהרות. "אתה צודק. שנה שלמה אתה בשטייגען. צא, צא". "שמח בחור בילדותך" (קהלת יא, ט). ואט אט הוא מחזיק את ידיו, ופתאום מרגיש הבחור שהפנים מאירות כאור החמה. שבעה גוונים לפניו של אור. והקצות מחזיק את היד יותר ולוחץ את שתי ידיו על ידו של תלמידו. וממשיך ואומר את המשך הפסוק: "שמח בחור בילדותך והיטיב לבך". ופתאום הוא אומר לו: "ויטב לבך במראה עיניך". והנה הוא מרגיש שהידיים שלו נקמעות על ידו של תלמידו, והפנים של הקצות החושן פתאום נהיו אדומות ובעות. והקצות צועק ואומר: "ודע, כי על כל אלה יביאך אלקים במשפט" (שם).

אתה יכול לצאת לבין הזמנים, אתה יוצא לבין הזמנים, אתה צריך לצאת לבין הזמנים, מגיע לך בין הזמנים! אבל תצא עם "בגדי כהונה", תצא עם בגדי הכהן הגדול.

ללכת רבותי, אנחנו נמצאים כאן אל מול הקודש, נמצאים כאן אל מול רבנו עטרת ראשנו, מרן הראשון לציון. אנחנו צריכים לקחת מן הקדושה של הבגדים של הקדושים שנמצאים כאן במזרח, בראשם מרן, לקדש את בגדינו.

אנחנו יוצאים אל העם, יוצאים לבין הזמנים, אנחנו עשויים להיות כאלה שמשיפיעים. אם כל אחד ואחד יציב לעצמו את המטרה: "אני הולך להשפיע בעולם! אני ממשיך את דרכו של מרן עם המאמצים הבלתי נלאים, יומם ולילה, בכל רחבי עולם, בכל רחבי העולם, כפשוטו. ואני עושה את זה במקום שבו אני גוי, לשם אני יוצא לבין הזמנים!". אני מבקש, כשאנחנו רוצים ללכת לשם, סכור את זה.

ה"ערסל" שמחבר בין זמן קיץ לזמן חורף

אמרתי בעבר, ר' שמעון שקאפ ור' אלחנן יצאו לבין הזמנים, רואים עצים בצדדים. לקחו חבל, קשרו בצד אחד, ובצד שני את החבל, ועשו ערסל באמצע, ושכב על הערסל. אמר, אמר רבי חיים עוזר: "אתם רואים את הערסל משני הצדדים? בצד אחד הוא תפוס בעץ אדיר, גובה חמישים אמה. וכן בצד השני. כאן הראש, כאן הרגליים. אם משהו יתקן את החבל בצד אחד, האדם חלילה וחס נופל על ראשו. צד שני, הוא שובר את רגליו. תדעו לכם, צד ימין זה עץ אדיר של זמן קיץ. צד שמאל זה זמן חורף. באמצע, בין הזמנים מחבר בין השניים!".

אנחנו יוצאים עם בגדי כהונה, אנחנו יוצאים לבין הזמנים כדי לחבר בין זמן לזמן. נבוא כך לאלול, עם החיזוק האדיר שמרן וכל הרבנים שליט"א נתנו לנו כאן היום, נבוא לבין הזמנים מחוזקים, נגיע לאלול ונשמע את הקול קורא: "קול דודי דופק, פתחי לי!" (שיר השירים ה, ב). נפתח את הלב, אנחנו נבוא מוכנים לאלול. אנחנו מקבלים עכשיו את ההכנה, עושים פסיעה ראשונה בדרך לאלול. נקרא בקול רם, נשמע את הקולות שאומרים, "קראתי בכל לב" (תהלים קיט, קמה). אנחנו עכשיו מתחילים לשמוע את הקולות של נעילה. חזקו ואימצו, אמן.

מסופר שכשהיה ר' אליעזר חולה, נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו. אמר להם: "למה באתם?". אמרו לו: "ללמוד תורה באנו". אמר להם: "ועד עכשיו למה לא באתם?". אמרו לו: "לא היה לנו פנאי". אמר להם: "תמה אני אם ימותו מיתת עצמן". אמר לו ר' עקיבא: "שלי מהו?". אמר לו: "שלך קשה משלהן" וכו'. שאתה - אומר רש"י - ליבך פתוח כאולם, ואם היית בא לשמני היית לומד תורה הרבה. מה שמשה רבינו מתפלל והקב"ה כביכול לא עונה, תמה רבי אליעזר תמיהה הפוכה: "תמה אני אם ימותו מיתת עצמן".

אחריות על העולם

צריכים להבין, איפה מצא ר' אליעזר שמי שלא בא לשיעור חייב מיתה? וכי חלילה מי שלא בא לשיעור, נעשה חלילה מחלל שבת?! אלא אמר ליה ר' אליעזר לר' עקיבא אתה החיים של העולם, לך יש אחריות על העולם, לך יש אחריות על הכלל ישראל, אתה מוסר התורה לדורות הבאים! אם אתה לא תבוא לשמוע את השיעור, אתה חלילה מאבד את הכלל ישראל! ומי שמאבד את הכלל ישראל הוא חייב מיתה.

להיות נושא ונותן ברוב מקומות התלמוד כדי להשפיע על עם ישראל

כך אתה, בן תורה יקר, הרב עובדיה לימד את זה לא רק את עצמו, אלא את כולנו, את כל אחד ואחד מאיתנו, הוא העביר לנו את זה בדם שלו, במסירות נפש שלו לכתת את רגליו עד דימונה ועד ירוחם ועד כל הארץ כולה, הוא העביר לנו שאנחנו מחויבים לדאוג אל הכלל ישראל, שיש לנו אחריות על האחים שלנו, יש לנו אחריות על כל יהודי ויהודי שנמצא כאן בארץ, שבע"ה כשאנחנו נהיה תלמידי חכמים מופלגים, אז התורה שלנו תשפך החוצה, ואנחנו נוכל להשפיע על אחרים. אם אנחנו לא נהיה גדולים, אם אנחנו לא נדע את הש"ס, אם אתה, בן תורה יקר, לא תוכה להיות נושא ונותן ברוב מקומות התלמוד, אין סיכוי שאתה תוכל להשפיע את זה על אחרים. אבל כשאנחנו ניקח את האחריות הזאת, כשאנחנו נהיה תלמידי חכמים גדולים, אז בע"ה התורה"ק שתמלא אותנו היא זאת שבע"ה תשפיע על כל האחים שלנו.

הגאון
רבי יהושע ויזנג שליט"א
רב קהילת "חגיגי הישיבות"
מנחה המעמד

הגאון
רבי בנימין גמליאלי שליט"א
ראש ישיבת "לבב חכמה"

דברי תורה צריכים חיזוק!

ברשות כבוד הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ברשות המארגנים, ברשות האברכים ובני הישיבות, ה' עליהם יחיו.

לקראת בין הזמנים של אב התאספנו למעמד חיזוק בירא"ש, חיזוק בלימוד התורה. המארגנים קבעו את המעמד בסיומן "נקבצו". התאספנו כאן להטות אוזנינו, לשמוע דברי חיזוק ודברי תורה. ובודאי, גולת הכותרת של הערב הזה הוא שיעורו של מן הראש"ל שליט"א שיבא לפאר את המעמד בכבודו והדרתו, ובעצם השיעור שמביא אהבת התורה, זה החיזוק הכי גדול לביה"א.

במבוא לספר פוסק הדור, שנעשה הספר בהשראתו של מן הראש"ל שליט"א. המבוא מדבר בעיקר על העניין של ראיית פני רבו. אפילו בתמונה יש מעלה, על אחת כמה וכמה כאשר מתאספים לראות בפועל פני חכמים, מרביצי תורה. ולראות, זה לא רק ראייה גרידא, אלא לקבל מדבריהם, ממסורם. זו המטרה של ההתכנסות.

גדלותו של האדם נמדדת ב"בין הזמנים"

בישיבת "חכמי לובלין" של מהר"ם שפירא זצ"ל בעיר לובלין, כתוב על בניין הישיבה: "לכו בנינו שמעו לי, יראת ה' אלמדכם" (תהלים לד, יב), כפי שניתן לראות בתמונת הישיבה. שאלו את מהר"ם שפירא למה קבע פסוק זה על בניין הישיבה? והשיב ע"פ ביאורו של רבי שמעלקא מניקלשבורג זלה"ה ששאל: למה הפסוק אומר "לכו בנינו שמעו לי"? היה צריך לומר "בואו בנינו שמעו לי". מה זה "לכו"?

הוא אמר להם יסוד: מתי נמדדים אותם הבנים הנשמעים בדברי התורה, כשהם יוצאים והולכים לביתם, יוצאים מהישיבה. כשנמצאים בתוך הישיבה, החידוש הוא לא גדול. החידוש הגדול כאשר יוצאים, שם נמדד כמה הבחור יקבל ויפגש במשך כל החודשים שהיה בישיבה...

את המעשה אשר יעשו

בפרשה נאמר: "ידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר" (במדבר ל, ב). ראיתי בספר אגרא דכלה של בעל הבני יששכר, שהוא כותב על פסוק זה: "ראשי המטות לבני ישראל", אלו שמטים ראשם להקשיב לבנ"י. זה מ"ז בני ישראל" - ישראל סבא, גדולי הדור. אלו שמטים ראשם לשמוע לגדולי הדור. עוד כתב שם: "ראשי המטות", אלו גדו"י, שיש בכוחם להטות ליבם של בני"י לאביהם שבשמיים. מה תאמר לבנ"י? "זה הדבר אשר ציווה ה'". אומר הבני יששכר, אע"פ שקוב"ה חדי בפלפולא, אבל מה ה' יתברך רוצה? שינחילו לעם את הדרך שילכו בה.

מי כמו מן שליט"א שהולך בדרכו של אביו הגדול, להנחיל את ההלכה, כדי שידעו מה יעשה ישראל. ומי כמוהו שיוודע להטות ליבם של ישראל לאביהם שבשמיים, במתק שפתינו, בנעם דבריו. ברור שהוא לא משתקף רק בכינוס שלנו, ב"ה שומעים אותו בכל רחבי הארץ, אבל הכינוס הזה הוא כינוס מיוחד בבחינת "לגיונו של מלך" - בני הישיבות והאברכים, כמו שרש"י (במדבר א, מט) אומר: "כדאי הוא לגיונו של מלך להיות נמנה לבדו".

המחזקים מגיעים לכנס החיזוק

תמיד, בכל כנס החיזוק אני אומר: אלה שבאמת צריכים חיזוק, לא מגיעים לחיזוק. מי שמגיעים, בדרך כלל, אלו בני תורה מחזקים, ואע"פ כן, יש בהם תועלת גדולה. עצם העובדה שהולכים ברחוב ורואים מדועות שיש כנס חיזוק, הדבר משפיע גם על אלו שאינם מגיעים...

מקל לא היה מוותר על כינוסים כאלו גם כשלא היה בקו הבריאות

כידוע, שהכנסים האלה שנעשים בימי בין הזמנים היו כבר בזמנו של מו"ר מן רשכבה"ג רבינו עובדיה יוסף זיע"א, שהיה מתייחס לזה בכבוד גדול מאוד, ולא היה מוותר על שום כנס, גם כשהיה לא בקו הבריאות היה מתאמץ ובא. וכמו כן מן הראש"ל שליט"א היה ג"כ משתתף ברוב הפעמים שהיו הכנסים האלה קיימים. ועכשיו, ב"ה, נתחדש העניין, וחזרו הכנסים האלה שבאים לעורר ולחזק את בני התורה.

אנחנו רוצים להודות ל"אגוד האברכים והקהילות" העומד בנשיאות מן הראש"ל שליט"א, שטרחו ועמלו במסירות נפש גדולה לראות את הכנס הנפלא הזה, ללא תמיכה וסיוע משום גורם, אלא רק בכוחות עצמם, טרחו ועמלו וב"ה זכינו לכנס נפלא ואדיר.

הדרך להגיע לערבות התורה

ברשות ראשי הישיבות, ברשות המארגנים. התאספנו כאן לחיזוק התורה, אחד הדברים שצריכים תמיד חיזוק (ראה ברכות לב).

ברצוני לומר בדיקות הספירות האלה לבני התורה היקרים, עצה שיכולה להחזיק ולחבר אותם לערבות של התורה. וברגע שאדם מחובר ויש לו ערבות של התורה, אז הוא קשור כל הזמן.

איך מגיעים לערבות של התורה?

כמובן, דבר ראשון זה עמל התורה. העמל של התורה מביא לערבות. אך הדבר הגדול ביותר שיאפשר לכל בחור להגיע לערבות התורה, ואני מציע לכל אחד לעשות את זה. עכשיו כשכל בן תורה יוצא לבין הזמנים, זה הזמן הכי טוב לעשות את זה. אדם שומע שיעורים וחיידשים בישיבה, אבל לא תמיד מרגיש שהוא מחובר לגמרא, למה שכתבו...

בחור יקח על עצמו לשבת על הסוגיא, ולא לוותר על שום דבר עד שהוא לא יבין מה שכתב, לעבור פרט פרט מהמשנה לגמרא, ולא יוותר על אף פרט ויבדוק דבר דבר, יעבור על הסוגיא עד שיתחבר לו כל מה שכתב.

גם כשלומד רש"י או את אחד המפרשים ילמד באותה שיטה, עד שכל מה שהוא לומד נכנס בתוך המילים, הוא לא יוותר. זה הדבר שביא לו ערבות בלימוד התורה.

יש בחורים שאין להם ערבות בגלל שהתרגלו רק לשמוע חידושים. וברגע שאין לו חידוש בסוגיא, הוא מחפש מי אומר חידוש. כי בדרך כלל, כשאדם לומד גמרא, אפילו חומש, כל מה שילמד, אי אפשר להבין אפילו שורה. מי שידע, אי אפשר להבין אפילו אות, אפילו תג, כל דבר שאתה קורא, אתה רואה שיש אלף קושיות...

אבל אם הוא לא מוותר, וכל דבר שהוא לומד הוא מחפש את ההבנה במה שכתב, אחר שהוא הבין טוב, הוא שואל למה רש"י לא מפרש ככה, אחרי שרש"י לא מפרש ככה, הוא שואל למה תוספות לא מבארים ככה.

תדעו, בחור שיגיע למצב שכל חידוש שישמע, יחפש איפה זה כתוב במילים, כשהוא יגיע למקום שהוא יתחבר למילים, הוא ירגיש שהוא מחובר לגמרא. ברגע שאדם מחובר לתלמוד, נכנס לו ערבות התורה.

מה היא "ערבות התורה"?

הערבות של התורה היא שפתאום אדם קורא פסוק בחומש, הוא רואה את כל החידושים, להבין מה כתב - זה החידוש הכי גדול בעולם. לפתע פסוק ולהבין מה כתב בפסוק - זה החידוש הכי גדול בעולם. כל שכן במשנה, כל שכן בגמרא.

בגמרא במגילה (ג), כתב, שתרגמו את הנביאים, החדעצה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. למה? שרש"י זה יתמטע עמל התורה.

למה החדעצה א"י כשתרגמו את הנביאים?

לכאורה איזה דבר לא טוב ישנו כשיש תרגום? אלא, כשאדם מסתכל ועובר ישר לראות את הפירוש, הוא מאבד את העומק של מה שכתב, ונתקע לו רק הפירוש. אבל אם הוא מנסה לחשוב קודם לכו, הוא מגיע לעומק שא"א לתאר. אז חז"ל אמרו שאמר יונתן בן עוזיאל שעשה כדי שח"ו לא ירבו מחלוקות בישראל, זה הטעם שהרמב"ם כתב את חיבורו, זה הטעם שמרן רבינו יוסף קאח כתב את ה"בית יוסף". אבל כל דבר דובר, אם יתבונן תחילה בדברי במשנה וינסה להבין מה כתב במשנה, מה מוכרח בגמרא, בלשון שלה, ובכל דבר בפרט ובפרט, הוא יתחבר לערבות של התורה. וכמובן אחרי זה יראה בדברי המפרשים על הסוגיא את דבריהם. תדעו, בחור יכול לעשות את זה בתקופה לא ארוכה, עד שהוא ירגיש שיש לו ערבות התורה.

ראשי הישיבות שנמצאים כאן, טורחים ועמלים ויגיעים כדי להביא את ערבות וחיידושי התורה. וע"י דרך זו אתם תוכלו להיות במקום שגם אתם תוכלו לחדש.

יהא רעואו שבנעוזה השם נכה לראות את כולם גדלים בתורה ויראת שמיים, לאון ולתפארת, אמן ואמן.

טרגט מדיה

עטיפה מושלמת
(לעלון שלך)

מחיר משתלם

עלוים ומגוונים רבים בחור
בטרגט מדיה, והמחיר
שייתאי ומשתלם במיוחד
והכי זול בארץ בהתחייבות.

דפוס

כל פתרונות הדפוס בכל
גודל ובכל כמות באיכות
גבוהה ביותר דפוס שעובד
בשבילך - 24 שעות ביממה.

עטיפה

עיטוף ואריזה לפי כמויות
עם מכתבי המען, עיטוף
בניילון ואריזה בקרטונים.

הפצה

קו הפצת עלונים לשבת
בבתי כנסת בפריסה ארצית
בפילוח מטורגט לפי מגזרים
חסיד, ליטאי, ספרדי, דתי
לאומי ומסורתי כך שהעלון
יגיע ישירות לקהל היעד שלך!

מודל
360

מעטפת מושלמת עבור העלון שלך

TARGET
MEDIA

טרגט מדיה. עוטפים אותך 360

רוצה להוציא עלון? אתם מוזמנים לפגישה במשרדי טרגט מדיה בה
תקבלו מעטפת 360° החל מעיצוב הגריד, הדפסה ברמה הגבוהה ביותר
והפצה בבתי הכנסת השונים בארץ עם פילוח מטורגט וממוקד ביותר
שיגיע ישירות לקהל היעד שלך, ותחסכו אלפי שקלים בחודש!

☎ 02-5473074

☎ 02-5631142

✉ tm@tm360.co.i

נקבצו

תמוז תשפ"ה
בהשתתפות ראשי הישיבות
ובראשות מרן הגר"י יוסף שליט"א

נקבצו

בהשתתפות ראשי הישיבות
ובראשות מרן הגר"י יוסף שליט"א

תמוז תשפ"ה

יו"ל ע"י "איגוד האברכים והקהילות" בנשיאות מרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א.

קו האיגוד: 03-3060260 דוא"ל: a033060260@gmail.com

לאורו של מלפני הדור: בני התורה מתאחדים!

הודעה חשובה:

הננו לבשר לציבור בני התורה בארה"ק, כי כעת ניתן להירשם כחבר ב'איגוד' גם באמצעות מערכת "נדרים פלוס", ע"מ להיות חלק בתוכניות ופעילויות מגוונות לטובת בני התורה היקרים, שיפורסמו בהמשך בלנ"ד.

**יחד נתאגד כאיש אחד בלב אחד לאורו של מנהיג הדור
מרן רבינו יצחק יוסף שליט"א. לרומם את בני התורה
בדרכו של מרן רבינו הגדול בעל ה"ביע אומר" זיע"א**

שימו לב! התכניות והפעילויות המתוכננות הינם אך ורק לנרשמים במערכת.

איך נרשמים?

א. ניגשים לעמדת "נדרים פלוס". **ב.** חיפוש ארגון / קופה. **ג.** מחפשים "איגוד האברכים והקהילות". **ד.** לוחצים על קופת "המרכז למורשת מרן". **ה.** בוחרים בטופס ההרשמה לאיגוד. **ו.** ממלאים פרטים ואתם בפנים!

**או שלחו דוא"ל לכתובת:
a033060260@gmail.com**

